

Изложба цртежа Милорада Крстића у Табану

Портрет уметника као младог пса

Сусрет је свакога пута јединствен, али исто тако и непоновљив, чији се завршетак, ипак, већ унапред наслућује. Залазак сунца ће уметника и његову искру затећи у оваплоћеном стању. Преображење које се током дана међу њима рађа припада оним тајнама у које не треба завиривати. Једини могући сведок ових бајковитих, а понекад и тешких сусрета, јесте укуса чаја и једва чујни звук који се оцртава на хартији.

Када је господин Табан, стари кицош који устаје и леже опхрван својим успоменама, поново обукао своју ноћну хаљину оног 23. фебруара, на часак се прикрао и завирио на окна гостионице „Код златног јелена“. На његово велико изненађење, поглед више није скидао са цртежа Милорада Крстића.

Поклонике уметности Милорада Крстића, који већ две деценије живи и ствара у Будимпешти, поздравно је сувласник ресторана, не пропуштајући прилику да истакне како је здање „Код златног јелена“ негда било стециште српских интелектуалаца и књижевника. Поставку цртежа под на-

Биће да је Милорад Крстић један од оних малобројних изабраника који своја јутра, још пре првог гутљаја чаја, започиње дружењем са једино њему знамом идејом

Изложба је отворена у чувеној гостионици „Златни јелен“

словом „Портрет уметника као младог пса“ отворио је књижевник и историчар уметности Јанос Фехер Курди, који је поред осталог рекао:

– Најновији цртежи Милорада Крстића воде нас у митски, али видљиви свет који се лако може пратити. Тамо, где се ашов ока суреће са челом. Они нас позивају на

КУЛТУРА

личну археолошку пустиловину; захваљујући универзалном ашову посетилаца овде, између осталог, затичемо псе, мачке, куће и пределе, а пред нашим зналачким очима нижу се уметници, а такође и покрети у свету уметности 20. века.

Курди је указао на серију аутобиографских скица са осебујним митолошким, историјским, књижевним и уметничким мотивима. Најновија графичка остварења, у ствари, приказују младалачки аутопортрет Милорада Крстића. У својој беседи Јанос Фехер Курди је још нагласио:

– Један од инспиратора ових цртежа јесте Томас Дилан, штавише, и велики претеча Џејмс Џојс. Међутим, за одговор на питање, где почиње и где се завршава аутентична уметничка аутобиографија, најбоље ће послужити следеће књижевно дело. То је Борхесова приповетка о песковитој књижи. Наиме, уметничка аутобиографија, у ужем смислу, нема ни почетак ни крај.

На белим зидовима гостионице нижу се цртежи који својом симболиком, као што смо то већ навикли од Крстића, не могу нас оставити равнодушнима. Свака графика у себи крије мотив или добро препознатљиву животну причу чији се корен рађа у свету бесмртних митова или легенди. Поставка „Портрет уметника као младог пса“ Милорада Крстића, у гостионици „Код златног јелена“ у Будиму, биће изложена до 31. марта ове године.

Драгомир Дујмов

Влаа рећи да је цењени сликар пре отприлике пола године такође излагао у Печују и то као учесник уметничке колоније „Јужни мост“ у Орфиу, а сада се на позив менаџмента пројекта „Печуј – европска престоница културе“ поново вратио у седиште Жупаније Барање и својим делима уклопио у шарену лепезу уметности која се промовише током целе године.

Свестрани мајстор модерног израза определио се за презентацију двадесетак радова, а његова сликарска остварења, након поздравних речи Тамаша Салаија, директора одговорног за културне програ-

Мирослав Јованчић поново излаже у Печују Дошао „у друштву музике“

„Дошао сам у друштву музике“ – под овим насловом је у печујској галерији „Парти“ 20. фебруара отворена изложба слика свестраног суботичког уметника Мирослава Јованчића

ме пројекта „Печуј – европска престоница културе“, присутнима су представили Љубица Киселички, помоћник градоначелника Суботи-

це задужена за културу и просвету, као и историчар уметности Бела Дуранци.

Елементарни набој Мирослава Јованчића посматрача наводи да подуже стане крај сваке слике како би се удубио у мешавину јаких, живих боја од којих првенствено доминира црвена, али зато су ту и остали разноврсни уметнички изрази. Посебно се истиче црвена виолина која је, поред четкице, упечатљиво средство сликара, својеврстан одраз његове свестране личности. Наиме, он није само уметник у свету бојења, него је и мајстор на виолини, што је касније, свирајући у Оркестру „Кадабра“, потврдио у Дому уметности.

Мирослав Јованчић је музичку школу завршио у Суботици, похађао је Музичку академију у Новом Саду, дипломирао на Вишој школи за ликовне и примењене уметности у Бео-

граду, а потом дипломирао и на Академији уметности у Новом Саду, на одсеку за сликарство у класи професора Владимира Томића. Излагао је на бројним изложбама у Србији и иностранству. Његове слике налазе се у приватним колекцијама у Америци, Канади, Холандији, Француској, Великој Британији, Словенији, Хрватској и Мађарској, земљи која се ове године може почитити да међу својим градовима има један који је културна престоница Европе. У тој престоници, преко Мирослава Јованчића, достојно се представила и Суботица, односно Војводина и Србија.

Изложбу слика Мирослава Јованчића у печујској Галерији „Парти“ заинтересовани могу погледати до 20. марта ове године.

Предраг Мандић

Тамаш Салаи, Мирослав Јованчић и Бела Дуранци